

Een Minister van Kinderen!

We organiseren onze samenleving zo dat een kwart miljoen kinderen in armoede leeft, dat kinderen in psychische nood, kinderen die suïcidaal zijn op wachtlijsten staan, dat een groot aantal kinderen verwaarloosd, mishandeld en misbruikt wordt, dat er kinderen zijn die op straat leven....

Hoe lang willen we nog zo doorgaan, hoe hard moet de roep om verandering zijn, om te weten dat we iets helemaal niet goed organiseren als het om het belang van kinderen gaat? Jeugdprofessionals doen dag in dag uit hun stinkende best voor kinderen die aan hun zorg zijn toevertrouwd. Maar al sinds de vorige eeuw lopen zij tegen – dezelfde en steeds nieuwe - schotten aan, tegen regels, richtlijnen en capaciteitstekorten die hun zorg voor kinderen belemmeren. En net zolang formuleert de overheid beleidsintenties die zich richten tegen deze schotten, de verkokering en versnippering. En evengoed voert de overheid bezuinigingen door. Zij slaagt er niet in om haar verantwoordelijkheid waar te maken: de Rechten van het Kind te waarborgen. Jaar in jaar uit, kabinet na kabinet, dag in dag uit!

Of het nou om de corona maatregelen gaat of om de kinderen van de ouders in de Toeslagaffaire. Het is de hoogste tijd dat we er aan gaan wennen dat we kinderen een stem geven in besluiten die hen raken en hen te raadplegen in onze politieke besluitvorming bij álle zaken die kinderen aangaan, tot op het hoogste niveau. Wij willen dat de politiek stopt de stem van kinderen níét te horen, stopt zich van kinderen af te wenden. Wij willen dat er naar kinderen wordt geluisterd en dat wij kinderen helpen om gehóórd te worden. Ook dat is toekomstbestendige democratie. Luisteren naar 3,4 miljoen medemensen.

Het VN Kinderrechten Verdrag, door Nederland ondertekend, is klip en klaar: Bij alle maatregelen die betrekking hebben op kinderen in Nederland, het staat er letterlijk “vormen de belangen van het kind de eerste overweging” (art. 3). Vanaf de eerste dag van haar aantreden zorgt het komend kabinet ervoor dat het de rechten van het kind, zoals deze in dit Verdrag zijn vastgelegd, zal naleven. Om dit te bewaken neemt het kabinet een Minister van Kinderen op in haar midden.

Want ervaren dat je ertoe doet als kind, dat je er wezen mag als kind, dat je erbij hoort als kind, je veilig weten bij degenen van wie je het moet hebben als kind, alleen zo kom je tot je recht als kind, zo ontwikkel je veerkracht als kind voor de rest van je leven, en alleen zo heb je toekomst. Wij willen en wij moeten dat mogelijk maken. Zij zijn onze kinderen en zij zijn dé toekomst.

De plaats waar het wiegje heeft gestaan moet geen verschil maken voor iemands kansen in het leven, voor gezondheid en voor veiligheid. Kinderen moeten betrokken worden bij de manier waarop hun toekomst vormgegeven wordt, betrokken bij het beleid dat wordt gevoerd dat hen direct of indirect raakt. Maar bij actuele vraagstukken die kinderen diep raken, in het heden en in de toekomst, zoals die van de corona pandemie en die van het klimaat, wordt hen helemaal niets gevraagd! Waar volwassenen zich op hun deelbelangen hebben georganiseerd, worden kinderen over het hoofd gezien. Kinderen moeten niet alleen het recht en de mogelijkheid krijgen om te participeren, zij hebben ook het recht te leren dat zij hun rechten mogen en kunnen uitoefenen.

Veilige ontwikkeling van kinderen is een fundamenteel maatschappelijk goed dat bepalend is voor de kwaliteit en duurzaamheid van de samenleving. Zorg voor kwaliteit en duurzaamheid van de samenleving is een kerntaak van de politiek. Maar de werkelijkheid tot nu toe is anders!

Al jaren achtereen blijken zorgwekkend grote aantallen kinderen in hun ontwikkeling en veiligheid ernstig te worden bedreigd. Veel meer dan 100.000 kinderen zijn ieder jaar het slachtoffer van verwaarlozing, mishandeling en/of seksueel misbruik. En dit aantal wordt – zolang we dit meten - niet minder. De effecten hiervan voor het leven van het kind – nu en later - zijn veelal dramatisch. De gevolgen ervan voor de samenleving (ook de economische) zijn immens. Zonder een krachtig, centraal beleid van lange adem is dit tij niet te keren.

De Minister van Kinderen draagt – door het creëren en het bestaan van de functie - bij aan het besef bij politici dat zorg voor een kansrijke, gezonde en veilige ontwikkeling van kinderen een kerntaak is van de politiek. Kinderen hebben daar recht op, en voor de samenleving als geheel is deze zorg van fundamenteel belang. Deze Minister maakt vanaf dag 1 beleid waaruit respect voor kinderen blijkt door hen uit te nodigen mee te denken, mee te praten en mee te doen. Op het departement van de Minister van Kinderen zal het een komen en gaan moeten zijn van kinderen. Het zal een voorbeeldfunctie zijn voor het respect en de zorg die we kinderen verschuldigd zijn.

Deze Minister heeft de ambitie dat elk kind:

- volledige ontwikkelingskansen krijgt, ongeacht afkomst en achtergrond;
- kan participeren en van zich kan laten horen in alle kwesties die kinderen raken;
- gevrijwaard is van het leven in armoede;
- een dak boven het hoofd heeft;
- in een onveilige opvoedsituatie direct hulp, ondersteuning en bescherming krijgt die effectief leidt tot herstel van de veiligheid;
- onderwijs volgt en de ondersteuning krijgt die nodig is;
- in het onderwijs, de kinderopvang en de sport een plek vindt waar ondersteuning en saamhorigheid samen komen;
- de grens naar volwassenheid passeert op maat van de eigen ontwikkeling (niet ineens op de leeftijd van 18 jaar).

Deze Minister heeft een statuut in het kabinet dat geen enkele collega-minister het nog in haar of zijn hoofd zal halen een kinderrecht uit het VN Kinderrechten Verdrag te schenden. Deze Minister zorgt ervoor dat dit verdrag elke dag wordt nageleefd en investeert op deze manier in de toekomst van ons land. De toekomst is aan onze kinderen. De beste manier om hen daarop voor te bereiden is hen te betrekken en alle kinderen alle mogelijke kansen te bieden.

Kiezen voor de toekomst is kiezen voor een kabinet met een Minister van Kinderen!